

جمهوری اسلامی ایران

نخست‌وزیر

۱۳۸۳ / ۱ / ۱۱

بسمه تعالیٰ

ورود به دفترخانه شورای نگهبان
 شماره ثبت: ۸۳/۱۱/۸۱۸۳
 تاریخ ثبت: ۸۳/۱/۱۶
 اقام کننده: عصر

حجت الاسلام و المسلمین جناب آقای کروبی
 ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "مبازه با قاچاق انسان" که بنا به پیشنهاد وزارت امور خارجه
 در جلسه مورخ ۱۳۸۲/۱۲/۱۰ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، جهت
 طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می گردد.

رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، شورای
 نگهبان، دفتر معاون حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور، وزارت کشور،
 وزارت دادگستری، وزارت اطلاعات، وزارت امور خارجه، وزارت دفاع و
 پشتیبانی نیروهای مسلح و دفتر هیئت دولت.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالیٰ

مقدمه توجیهی:

- نظر به خلاً قانونی موجود در خصوص "مبازه با قاچاق انسان" و نبود تعریف جامع و مانع از آن در نظام حقوقی فعلی؛
- با توجه به ضرورت اعمال سیاستهای بازدارنده مناسب در مقابله با مرتکبان این امر؛
- با لحاظ تفاوت‌های ماهوی بین پدیده مزبور و "قاچاق مهاجران"؛ و به منظور برخورد مؤثر با پدیده ارتکاب قاچاق انسان و جلوگیری از وقوع آن و کاهش و یا رفع آثار و پیامدهای منفی این جرم از حیث تأثیرات سوء اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و بهداشتی؛ لایحه زیر جهت طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه "مبازه با قاچاق انسان"

ماده ۱- قاچاق انسان عبارتست از:

- الف - خارج یا وارد ساختن و یا ترانزیت مجاز یا غیر مجاز فرد یا افراد از مرزهای کشور با اجبار و اکراه یا تهدید یا خدعاً و نیرنگ و یا با سوء استفاده از قدرت یا موقعیت خود یا سوء استفاده از وضعیت فرد یا افراد یادشده، به قصد فحشاء یا برداشت اعضاء و جوارح، بردگی و ازدواج.

- ب - تحويل گرفتن یا انتقال دادن یا مخفی نمودن یا فراهم ساختن موجبات اخفاء فرد یا افراد موضوع بند (الف) پس از عبور از مرز با همان مقصود.

ماده ۲- اعمال زیر در حکم "قاچاق انسان" محسوب می‌شود:

- الف - تشکیل یا اداره دسته یا گروه که هدف آن انجام امور موضوع ماده (۱) باشد.
- ب - عبور دادن (خارج یا وارد ساختن و یا ترانزیت)، حمل یا انتقال مجاز یا غیر مجاز فرد یا افراد به طور سازمان یافته برای فحشاء یا سایر مقاصد موضوع ماده (۱) هر چند با رضایت آنان باشد.

- پ - عبور دادن (خارج یا وارد ساختن و یا ترانزیت)، حمل یا انتقال غیر مجاز افراد به قصد فحشاء هر چند با رضایت آنان باشد.

- ماده ۳- چنانچه عمل مرتکب "قاچاق انسان" از مصادیق متدرج در قانون مجازات اسلامی باشد مطابق مجازات‌های مقرر در قانون یادشده و در غیر این صورت به حبس از ۲ تا ۱۰ سال و پرداخت

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

جزای نقدی معادل دو برابر وجهه یا اموال حاصل از بزه یا وجهه و اموالی که از طرف بزه دیده یا شخص ثالث و عده پرداخت آن به مرتکب داده شده است، محکوم می شود.

تبصره ۱ - چنانچه فرد قاچاق شده کمتر از ۱۸ سال تمام داشته باشد و عمل ارتکابی از مصاديق محاربه و افساد فی الارض نباشد، مرتکب به حداکثر مجازات مقرر در این ماده محکوم می شود.

تبصره ۲ - کسی که شروع به ارتکاب جرائم موضوع این قانون نماید لیکن نتیجه منظور بدون اراده وی محقق نگردد، به ۶ ماه تا ۲ سال حبس محکوم می گردد.

تبصره ۳ - مجازات معاونت در جرم "قاچاق انسان" به میزان ۲ تا ۵ سال حبس حسب مورد و نیز جزای نقدی معادل وجهه یا اموال حاصل از بزه یا وجهه و اموالی که از طرف بزه دیده یا شخص ثالث و عده پرداخت آن به مرتکب داده شده است، خواهد بود.

ماده ۴ - هرگاه کارکنان دولت یا مؤسسات، شرکتها و سازمانهای وابسته به دولت و نیروهای مسلح یا مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی یا نهادهای انقلاب اسلامی یا به طور کلی کارکنان قوای سه گانه به نحوی از انجاء در جرائم موضوع این قانون دخالت داشته باشند، علاوه بر مجازاتهای مقرر در این قانون، حسب مورد به انفال موقت یا دائم از خدمت محکوم خواهند شد.

ماده ۵ - چنانچه مؤسسات و شرکتهای خصوصی به قصد ارتکاب جرائم موضوع این قانون، ولو با نام و عنوان دیگری تشکیل شده باشند، علاوه بر اعمال مجازاتهای مقرر، پرونده فعالیت یا مجوز مربوط ابطال و مؤسسه و شرکت به دستور مقام قضائی تعطیل خواهد گردید.

ماده ۶ - چنانچه "قاچاق انسان" تؤام با ارتکاب جرائم دیگری تحقق یابد، مرتکب یا مرتکبان علاوه بر مجازات مقرر در این قانون، به مجازاتهای مربوط به آن عنوانی نیز محکوم خواهند شد.

ماده ۷ - هر تبعه ایرانی که در خارج از قلمرو حاکمیت ایران مرتکب یکی از جرائم موضوع این قانون گردد، مشمول مقررات این قانون خواهد بود.

ماده ۸ - تمامی اشیاء، اسباب و وسائل نقلیه ای که عالماً و عامداً به امر "قاچاق انسان" اختصاص داده شده اند به نفع دولت ضبط خواهد شد.

رئیس جمهور

وزیر کنسور
وزیر دادگستری